

Chambre des représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1998 - 1999 (*)

3 MAI 1999

PROPOSITION DE LOI

portant organisation d'un service citoyen volontaire

(Déposée par MM. André du Bus de Warnaffe
et Richard Fournaux)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition de loi est issue du constat de la distance qui sépare les citoyens, et plus encore les jeunes, des institutions publiques. Elle veut participer à leur rapprochement nécessaire au travers de l'organisation d'un service citoyen volontaire.

Ce service citoyen volontaire concerne les personnes âgées de 18 à 30 ans et consiste en l'exercice d'une tâche d'intérêt général, pendant une période de trois à douze mois, dans les domaines de la sécurité et de la protection civile, de la cohésion sociale et de la solidarité, de la culture, de l'environnement et de la qualité de vie, ainsi qu'au sein de la défense nationale et en dehors des frontières, aux conditions définies par le Roi. Le service citoyen volontaire comprend donc principalement des secteurs non-militaires. La présente proposition précise en outre que le Roi peut permettre à d'autres catégories de personnes de prêter un service citoyen, indépendamment de leur âge

Ce service citoyen est appelé à rencontrer de multiples objectifs. Ainsi, dans une société largement dominée par la logique de la productivité économi-

(*) Cinquième session de la 49ème législature

Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1998 - 1999 (*)

3 MEI 1999

WETSVOORSTEL

houdende regeling van de vrijwillige burgerschapdienst

(Ingediend door de heren du Bus de Warnaffe
en Fournaux)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit wetsvoorstel strekt ertoe een oplossing te bieden voor de kloof die de burger - en meer nog de jeugd - van de overheidsinstellingen scheidt. Het is de bedoeling bij te dragen tot de noodzakelijke toename van de samenwerking tussen beide, via de instelling van een vrijwillige burgerschapsdienst.

Voor die vrijwillige burgerschapsdienst komen mensen van 18 tot 30 jaar in aanmerking. Gedurende een periode van drie tot twaalf maanden vervullen zij taken van algemeen belang op het vlak van veiligheid en civiele bescherming, sociale cohesie en solidariteit, cultuur, milieu en levenskwaliteit, alsook in het leger en buiten de landsgrenzen; een en ander geschiedt overeenkomstig de bij de Koning bepaalde voorwaarden. De vrijwillige burgerschapsdienst behelst dus voornamelijk niet-militaire aangelegenheden. Daarnaast kan de Koning, overeenkomstig dit wetsvoorstel, ook andere categorieën van mensen machtigen een burgerschapsdienst te verlenen, ongeacht hun leeftijd.

Met die burgerschapsdienst worden tal van doelstellingen nagestreefd. In onze samenleving is het beginsel van de economische productiviteit alomtegen-

(*) Vijfde zitting van de 49ste zittingsperiode

que, cette proposition de loi, tout en reconnaissant l'importance d'une telle logique, offre aux jeunes l'occasion de se consacrer prioritairement, pendant une période donnée, au bien être de l'ensemble de la société. Un tel service renforcera par conséquent le sentiment d'appartenance des volontaires à une société et affirmera les liens sociaux. Dans ce cadre, les services citoyens prestés dans une autre communauté linguistique doivent, bien entendu, être valorisés.

Par ailleurs, le service citoyen pourra fournir, à certains, une première expérience au sein de la population dite active. Il sera également, pour d'autres, un moyen de reprendre contact avec celle-ci. C'est pourquoi il constituera une forme adéquate d'insertion sociale en facilitant la transition toujours délicate entre le système éducatif et le monde du travail, ainsi que la réintégration en son sein des personnes qui en ont été exclues.

De plus, en organisant un tel service, les pouvoirs publics présenteront aux jeunes une main tendue qui viendra les chercher là où ils sont et les aidera à réaliser leur souhait d'engagement dans la société. Ils manifesteront ainsi leur intérêt envers ces jeunes et se rapprocheront d'eux en faisant un premier pas dans leur direction.

En outre, la mise en place par l'État d'un service citoyen volontaire, loin de faire double emploi avec les initiatives bénévoles privées, leur donnera le cadre légal qui leur fait parfois défaut - par exemple lorsqu'il s'agit du bénévolat des chômeurs. Il signifiera la reconnaissance officielle de valeurs aussi essentielles que la solidarité et le don de soi. Or, dans une société en recherche de sens, le rôle de l'État est notamment d'affirmer les valeurs choisies par la communauté dont il émane. Tout vote, ou rejet, d'une proposition de loi, n'est par conséquent pas neutre mais révèle, au contraire, un choix implicite pour un certain type de valeurs qui engage l'identité de l'ensemble de la société. C'est pourquoi nous estimons que l'adoption d'une proposition instituant un service citoyen volontaire participera à la définition d'une société où les valeurs matérialistes sont nuancées par l'importance accordée à la réalisation de la personne et de la communauté, à la qualité de la vie, à la participation démocratique, etc.

Un tel service ne peut, selon nous, se faire que sur base volontaire. On peut douter en effet du réalisme

wordig; het is weliswaar niet de bedoeling van dit wetsvoorstel vraagtekens te plaatsen bij het belang van dat beginsel, maar wel de jongeren de kans te bieden zich gedurende een bepaalde tijd prioritair toe te leggen op het welzijn van de gehele samenleving. Derhalve zal een dergelijke burgerschapsdienst bij de vrijwilligers het gevoel aanscherpen dat zij van die samenleving deel uitmaken, wat op zijn beurt zorgt voor hechtere sociale banden. In dat verband moet het verlenen van burgerschapsdiensten in een andere taalgemeenschap uiteraard als waardevol worden aangemerkt.

Voorts kan de burgerschapsdienst sommigen een eerste ervaring als lid van de zogenaamde werkende bevolking opleveren. Anderen zullen er dan weer een middel in zien om opnieuw bij die bevolkingscategorie aansluiting te zoeken. Daarom zal die burgerschapsdienst - doordat hij de steeds netelige overgang van opleiding naar werk vergemakkelijkt - doeltreffend bijdragen tot sociale integratie alsook tot de herinschakeling van mensen die uit het arbeidscircuit waren verstoten.

Bovendien reikt de overheid, als ze een dergelijke dienst organiseert, de jongeren een helpende hand en biedt zij hen de mogelijkheid hun sociaal engagement in hun eigen omgeving in daden om te zetten. Aldus geeft ze blijk van interesse voor de jongeren en komt ze dicht bij hen te staan, door zelf een eerste stap in hun richting te zetten.

Daar komt nog bij dat de instelling van een vrijwillige burgerschapsdienst door de overheid geenszins tot overlappingsen met op vrijwilligheid gebaseerde privé-initiatieven leidt; integendeel, uitgerekend daardoor krijgen die initiatieven het wettelijk raamwerk dat ze nu soms nog ontberen - zoals bij de inschakeling van werklozen voor vrijwilligerswerk. Een en ander zou een officiële erkenning inhouden van fundamentele waarden als solidariteit en zelfopoffering. In een samenleving die op zoek is naar zingeving, is het met name de taak van de Staat om zich te scharen achter de waarden die worden aangekleefd door de gemeenschap waaruit hij zijn bestaansreden put. Bijgevolg is de goedkeuring - of de afkeuring - van een wetsvoorstel als dit, geen betekenisloze daad, maar een impliciete keuze voor een bepaald type van waarden, die op de identiteit van de gehele samenleving afstraalt. Daarom zijn wij van oordeel dat de goedkeuring van een wetsvoorstel tot instelling van een vrijwillige burgerschapsdienst mee bijdraagt tot een samenleving waarin de materialistische waarden worden bijgesteld door de aandacht die uitgaat naar de ontplooiing van de persoonlijkheid en de gemeenschap, alsook naar de levenskwaliteit, de participatie aan het democratisch bestel enzovoort.

Volgens ons kan een dergelijke burgerschapsdienst dus uitsluitend op vrijwillige basis worden verricht.

et de la légalité d'un service obligatoire. De plus, le volontariat semble être une condition essentielle à la qualité du service presté. La notion même de service obligatoire serait d'ailleurs quelque peu contradictoire.

Nous sommes conscients que la présente proposition met en jeu des compétences relevant des différents niveaux de pouvoir et exigera donc la collaboration de ceux-ci. Si nous comprenons que cela puisse constituer un obstacle important à sa réalisation, nous y voyons surtout un défi passionnant pour notre système institutionnel. En faisant preuve de son aptitude à mettre en place, à l'échelle du pays, un projet aussi ambitieux que la création d'un service citoyen volontaire, le fédéralisme belge démontrera sa richesse et la capacité de chaque communauté de partager ce qu'elle a de meilleur avec les autres.

Enfin, précisons que, d'une manière générale, la présente proposition souligne qu'il n'est pas nécessaire de choisir entre son intérêt personnel et celui de la collectivité, mais qu'au contraire, loin de devoir sacrifier l'un au profit de l'autre, ceux-ci sont parfaitement complémentaires, mieux, sont indissociables.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Art. 2

L'article 2 crée, au sein du ministère de l'Intérieur, une commission de l'éducation à la citoyenneté chargée de l'organisation du service citoyen volontaire.

Art. 3

L'article 3 définit la composition de la commission de l'éducation à la citoyenneté. Celle-ci comprend de manière paritaire, d'une part, des représentants des pouvoirs publics et, d'autre part, des représentants des secteurs privés et associatifs.

Une représentation des volontaires paraît souhaitable au sein de cette commission mais les modalités de désignation ou d'élection de ces représentants soulèvent des problèmes majeurs. C'est la raison pour laquelle, la présente proposition prévoit comme alternative l'obligation pour la commission de rédiger annuellement un rapport qui réponde notamment aux critiques formulées sous forme d'avis par le Conseil de la jeunesse des différentes communautés linguistiques.

Het valt immers te betwijfelen of een verplichte burgerschapsdienst wel realistisch en wettelijk is. Bovendien lijkt die vrijwilligheid een onontbeerlijke voorwaarde voor de kwaliteit van de verleende dienst. Overigens zou het begrip «verplichte burgerschapsdienst» zelf enigszins tegenstrijdig klinken.

Wij zijn ons ervan bewust dat met dit voorstel bevoegdheden van verschillende niveaus zijn gemoeid en dat derhalve samenwerking is vereist. Wij begrijpen dat een en ander de verwezenlijking ervan ernstig kan belemmeren, maar zien daarin dan ook in de eerste plaats een verrijkende uitdaging voor ons institutioneel bestel. Mocht het lukken om een zo ambitieus voornemen als de instelling van een vrijwillige burgerschapsdienst voor het hele grondgebied concreet gestalte te geven, dan zou het Belgische federalisme bewijzen hoe veelzijdig het is, alsook hoe iedere gemeenschap in staat is het beste wat zij in zich draagt met de andere gemeenschappen te delen.

Tot slot zij gepreciseerd dat dit wetsvoorstel voornamelijk tot doel heeft te onderstrepen dat niet zozeer een keuze moet worden gemaakt tussen eigenbelang en algemeen belang, maar wel dat beide aspecten elkaar niet uitsluiten. Met andere woorden: zij vullen elkaar aan of, beter nog, zij zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELN

Art. 2

Artikel 2 strekt ertoe een commissie voor de burgerschapseducatie op te richten, die zou worden ondergebracht bij het ministerie van Binnenlandse Zaken en zou worden belast met de regeling van de vrijwillige burgerschapsdienst.

Art. 3

Artikel 3 bepaalt de samenstelling van de commissie voor de burgerschapseducatie. Die zal paritair zijn samengesteld uit vertegenwoordigers van de overheid enerzijds, en van de particuliere sector en het verenigingsleven anderzijds.

Het lijkt wenselijk in de commissie een vertegenwoordiging van de vrijwilligers op te nemen, maar de nadere voorwaarden voor de aanwijzing of de verkiezing van die vertegenwoordigers doet ernstige problemen rijzen. Daarom voorziet dit voorstel in een alternatief, waarbij de commissie jaarlijks een verslag moet uitbrengen waarin zij met name antwoordt op de kritiek die de Jeugdraden van de verschillende taalgemeenschappen in de vorm van een advies hebben geuit.

Art. 4

Cet article définit les missions assignées à la commission de l'éducation à la citoyenneté dans le cadre de l'organisation du service citoyen volontaire. Parmi les compétences qui lui sont attribuées figure la possibilité d'assouplir certains critères d'homologation des services citoyens. Ce point se justifie par le fait que ces différents critères sont régulateurs et non déterminants, c'est-à-dire qu'ils doivent permettre d'orienter la commission dans ses choix mais qu'ils doivent être adaptés à chaque situation concrète. Ils ne sont donc pas contraignants.

Art. 5

Cet article dispose que le financement de la commission de l'éducation à la citoyenneté par l'État fédéral, les Régions, les Communautés et les communes est fonction du nombre de projets qui relèvent de leurs compétences respectives.

Art. 6

Le service citoyen volontaire est proposé aux jeunes, filles et garçons, de 18 à 30 ans accomplis qui sont domiciliés en Belgique. Le Roi peut décider d'étendre l'accès au service citoyen à d'autres catégories de personnes comme les pensionnés ou les chômeurs, en dehors des limites d'âge.

Le service citoyen volontaire se fait au profit de la collectivité et dans un but désintéressé.

Art. 7

L'article 7 établit la durée du service citoyen volontaire. Cette durée peut varier de 3 à 12 mois en fonction du type de secteur et des besoins des organismes d'accueil en termes de volontaires.

Il précise également qu'un volontaire peut renouveler son engagement dans un service citoyen, immédiatement après l'échéance de son premier contrat ou ultérieurement, à condition que la durée totale de son engagement n'excède pas 12 mois. Toutefois, le Roi peut étendre cette durée maximale, notamment en cas d'ouverture du service citoyen volontaire à d'autres catégories de personnes (par exemple, les pensionnés).

Art. 4

Dit artikel omschrijft de opdrachten die aan de commissie voor de burgerschapseducatie worden toegewezen in het kader van de regeling van de vrijwillige burgerschapsdienst. Tot de haar toegekende bevoegdheden behoort de mogelijkheid om bepaalde erkenningscriteria van de burgerschapsdiensten te versoepelen. Dat is verantwoord doordat die criteria een regulerende werking hebben en niet bepalend zijn, dat wil zeggen dat ze de mogelijkheid moeten bieden de commissie te leiden bij haar keuzes maar dat ze moeten worden aangepast aan elke concrete situatie. Ze zijn dus niet dwingend.

Art. 5

Naar luid van dit artikel wordt de commissie voor de burgerschapseducatie gefinancierd door de federale Staat, de gewesten, de gemeenschappen en de gemeenten naar gelang van het aantal projecten die tot hun respectieve bevoegdheden behoren.

Art. 6

De vrijwillige burgerschapsdienst wordt voorgesteld aan de vrouwelijke en mannelijke jongeren tussen 18 en 30 jaar die in België gedomicilieerd zijn. De Koning kan beslissen de toegang tot de burgerschapsdienst uit te breiden tot andere categorieën van personen zoals de gepensioneerden of de werklozen en daarbij geen rekening te houden met de leeftijdsgrenzen.

De vrijwillige burgerschapsdienst wordt belangeloos en ten behoeve van de gemeenschap verricht.

Art. 7

Artikel 7 bepaalt de duur van de vrijwillige burgerschapsdienst, die tussen 3 en 12 maanden kan bedragen afhankelijk van de gekozen sector en van de behoeften aan vrijwilligers van de geïnteresseerde instellingen.

Dat artikel bepaalt tevens dat een vrijwilliger zijn dienstverbintenis in een burgerschapsdienst kan hernieuwen onmiddellijk na afloop van zijn eerste overeenkomst of naderhand, op voorwaarde dat zijn dienstverband in totaal niet langer dan 12 maanden duurt. De Koning kan die maximumduur echter verlengen, onder meer ingeval de vrijwillige burgerschapsdienst wordt opengesteld voor andere categorieën van personen (bijvoorbeeld de gepensioneerden).

Art. 8

L'article 8 prévoit des possibilités de service dans de très larges secteurs. La sécurité, en ce compris la prévention (encadrement de manifestations culturelles ou sportives ...), et la protection civile constituent le premier secteur. Le second secteur, la santé, l'action sociale, la cohésion sociale et la solidarité, offre la possibilité aux volontaires d'effectuer un service au bénéfice de la société dans des domaines aussi variés que le socio-politique (organisation de débats publics, soutien d'un journal étudiant ou autre, information sur le service citoyen volontaire, etc.), l'aide aux personnes ou encore le secteur médico-social. La culture et l'éducation (enseignement, les mouvements de jeunesse, etc.) ainsi que l'environnement et la qualité de la vie constituent des secteurs supplémentaires. Enfin, en raison des spécificités propres à un service militaire et à un service presté à l'étranger, cet article précise que le Roi fixera à quelles conditions un service citoyen volontaire peut être effectué au sein de ces domaines en harmonie avec les programmes existant d'ores et déjà (réserve, AGCD, etc.).

Art. 9

Les organismes qui désirent accueillir des volontaires devront préalablement satisfaire aux conditions d'agrément établies par la présente proposition de loi (cfr. article 10). Le respect de ces conditions sera contrôlé par la commission de l'éducation à la citoyenneté.

Art. 10

Cet article définit les conditions que doivent réunir les organismes d'accueil pour être agréés par la commission de l'éducation à la citoyenneté. Signifions que le réalisme des projets présentés ainsi que l'intérêt des tâches proposées par les organismes d'accueil seront pris en compte par la commission pour l'octroi de l'agrément.

Art. 11

Cet article souligne le fait que la création d'un service citoyen ne peut avoir pour conséquence la disparition d'emplois rémunérés de la fonction publique ou nécessaires au fonctionnement normal des organismes d'accueil autres que publics. L'article précise qu'il revient au Roi de déterminer les critères assurant qu'il n'y a pas de concurrence, à l'instar de ceux prévus pour les ALE.

Art. 8

Artikel 8 voorziet in dienstmogelijkheden in tal van sectoren. De eerste sector is de veiligheid, met inbegrip van de preventie (begeleiding van culturele of sportevenementen ...) en de civiele bescherming. De tweede sector, namelijk de gezondheid, de sociale actie, de sociale cohesie en de solidariteit, biedt de vrijwilligers de mogelijkheid om een dienst te verrichten ten behoeve van de gemeenschap in heel uiteenlopende sferen als de sociaal-politieke sfeer (organisatie van openbare debatten, medewerking aan een studenten- of andere krant, informatieverstrekking over de vrijwillige burgerschapsdienst enzovoort), de hulp aan personen of nog de medisch-sociale sector. Cultuur en opvoeding (onderwijs, jeugdbewegingen enzovoort) alsmede het milieu en de kwaliteit van het leven zijn bijkomende sectoren. Als gevolg van de eigen kenmerken van de legerdienst en van een in het buitenland gepresteerde dienst preciseert dat artikel ten slotte dat de Koning bepaalt onder welke voorwaarden een vrijwillige burgerschapsdienst op die domeinen kan worden verricht in overeenstemming met de bestaande programma's (reserve, ABOS enzovoort).

Art. 9

De instellingen die een beroep wensen te doen op vrijwilligers dienen vooraf te voldoen aan de door het wetsvoorstel vastgestelde erkenningsvoorwaarden (zie artikel 10). De commissie voor de burgerschapseducatie zal nagaan of aan die voorwaarden is voldaan.

Art. 10

In dat artikel worden de voorwaarden bepaald waaraan de begunstigde instellingen moeten voldoen om te worden erkend door de commissie voor de burgerschapseducatie. Er zij op gewezen dat de commissie voor het verlenen van de erkenning rekening zal houden met de realiteitszin van de voorgestelde projecten en met het belang van de door de instellingen voorgestelde taken.

Art. 11

In dat artikel wordt erop geattendeerd dat de instelling van een burgerschapsdienst niet mag leiden tot het verdwijnen van bezoldigde betrekkingen in overheidsdienst of van betrekkingen die nodig zijn voor de normale werking van de andere dan openbare instellingen die een beroep doen op vrijwilligers. Krachtens het artikel stelt de Koning de criteria vast die ervoor zorgen dat er geen concurrentie optreedt, naar het voorbeeld van die welke gelden voor de PWA's.

La commission de l'éducation à la citoyenneté veille au respect de cette disposition (cfr. article 4).

Art. 12 et 13

Ces articles établissent la possibilité pour le volontaire, lors du dépôt de sa candidature, de préciser le domaine dans lequel il désire effectuer son service. La commission de l'éducation à la citoyenneté s'assurera de la capacité des candidats à effectuer les activités qu'ils souhaitent exercer.

De plus, l'article 12 précise que les volontaires ont la possibilité de présenter, en commun avec une association ou une institution, un projet personnel pour peu que celui-ci respecte les conditions définies à l'article 10.

Art. 14

L'article 14 prévoit l'établissement préalable d'un contrat écrit entre le candidat volontaire, l'organisme d'accueil et la commission de l'éducation à la citoyenneté. Ce contrat définit les droits et obligations des parties contractantes. Les éléments essentiels de ce contrat seront fixés par le Roi (exemples: identification précise des parties, date du début et de la fin de l'exécution du contrat, lieu d'exécution du contrat, date d'entrée en vigueur du contrat).

Cet article oblige également l'organisme d'accueil à verser un forfait de 5 000 francs par volontaire et par mois à l'État. Cette somme constitue une garantie que l'organisme ne se désintéressera pas du volontaire et veillera à ce qu'il remplisse effectivement son engagement.

Art. 15

Cet article règle la durée hebdomadaire du travail. Cette durée peut être fixée au terme d'une concertation entre le volontaire et l'organisme d'accueil pour peu qu'un minimum de 28 heures par semaine soit presté par le volontaire. Il a semblé important de prévoir une prestation horaire minimale qui ne soit pas trop importante afin que la qualité du service offert par le volontaire ne soit pas entravée par une charge trop lourde. De plus, une telle durée laisse au volontaire la possibilité de rechercher parallèlement un emploi.

Art. 16

Cet article prévoit que chacune des parties peut mettre fin au contrat à condition qu'un préavis de minimum 7 jours soit respecté. Cette courte durée du

De commissie voor de burgerschapseducatie ziet toe op de naleving van die bepaling (zie artikel 4).

Art. 12 en 13

Die artikelen voorzien in de mogelijkheid voor de vrijwilliger om bij zijn kandidaatstelling aan te geven op welk domein hij zijn dienst wenst te verrichten. De commissie voor de burgerschapseducatie vergewist zich ervan dat de kandidaten over de bekwaamheid beschikken die voor de door hen gewenste activiteiten vereist is.

Voorts bepaalt artikel 12 dat de vrijwilligers de mogelijkheid hebben om samen met een vereniging of een instelling een eigen project voor te stellen, op voorwaarde dat het beantwoordt aan de in artikel 10 bepaalde voorwaarden.

Art. 14

Artikel 14 voorziet erin dat vooraf tussen de kandidaat-vrijwilliger, de begunstigde instelling en de commissie voor de burgerschapseducatie een schriftelijke overeenkomst wordt gesloten. Die overeenkomst legt de rechten en plichten van de contracterende partijen vast. De wezenlijke elementen ervan zullen door de Koning worden bepaald (bijvoorbeeld: de juiste identiteit van de partijen, de begin- en einddatum van de overeenkomst, de plaats waar de overeenkomst wordt uitgevoerd en de datum waarop ze in werking treedt).

Dit artikel verplicht de begunstigde instelling er ook toe per vrijwilliger en per maand een forfaitair bedrag van 5 000 frank aan de Staat te storten. Dat bedrag biedt de garantie dat de instelling zich voor de vrijwilliger zal blijven interesseren en dat ze erop zal toezien dat hij daadwerkelijk zijn verbintenis nakomt.

Art. 15

Dit artikel regelt de dagelijkse werktijd. Die kan na overleg tussen de vrijwilliger en de begunstigde instelling worden bepaald, op voorwaarde dat de vrijwilliger minimum 28 uur per week werkt. Het leek van belang te voorzien in een minimumaantal werkuren dat niet te hoog ligt, opdat de kwaliteit van het door de vrijwilliger geleverde werk niet in het gedrang komt als gevolg van een te grote werklust. Bovendien laat een dergelijke werktijd de vrijwilliger de mogelijkheid tegelijkertijd een baan te zoeken.

Art. 16

Dit artikel bepaalt dat elk van de partijen de overeenkomst kan beëindigen, op voorwaarde dat een minimumopzeggingstermijn van 7 dagen in acht

préavis (qui peut être allongée moyennant l'accord de la commission de l'éducation à la citoyenneté) vise à permettre, d'une part, au jeune qui aurait trouvé un emploi de se libérer rapidement et, d'autre part, à l'organisme d'accueil de se séparer d'une personne peu motivée.

Art. 17

L'article 17 oblige les organismes d'accueil à assurer la responsabilité civile des deux parties.

Art. 18

Cet article règle les conséquences d'un accident de travail éventuel et oblige les organismes d'accueil à s'assurer à cet égard auprès d'une compagnie d'assurance privée. Pour la mise en oeuvre de ce principe, on se référera aux dispositions relatives aux accidents du travail dans le régime des travailleurs salariés.

Art. 19

Les droits sociaux dont jouissait le volontaire avant d'entamer son service citoyen sont conservés lors de l'accomplissement de ce dernier. C'est le cas notamment des droits conférés par la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence ou des allocations familiales telles que prévues par les lois coordonnées du 19 décembre 1939.

En ce qui concerne les indemnités octroyées durant le service, deux possibilités sont offertes au volontaire: conserver les subsides ou allocations auxquels il avait droit avant l'accomplissement de son service ou renoncer à ceux-ci et bénéficier d'une indemnité équivalente au minimex.

Art. 20

L'article 20 permet au volontaire d'intégrer la durée de son service dans sa période de stage d'attente pour le chômage. Le jeune volontaire effectuant son service ne peut en effet être désavantagé par rapport à celui qui ne l'accomplit pas.

Par ailleurs, les jeunes accomplissant un service à la collectivité ne sont pas tenus d'accepter un emploi ou un stage « convenable » au sens de l'article 51, § 1er, alinéa 2, 3°, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage. L'accomplissement d'un service volontaire au profit de la col-

wordt genomen. Die korte duur van de opzeggingstermijn (die kan worden verlengd mits de commissie voor de burgerschapseducatie ermee akkoord gaat) strekt er enerzijds toe de jongere die een baan zou hebben gevonden in staat te stellen zich snel vrij te maken en anderzijds de begunstigde instelling de mogelijkheid te geven zich van een weinig gemotiveerd persoon te ontdoen.

Art. 17

Artikel 17 verplicht de begunstigde instellingen ertoe een verzekering aan te gaan voor de wettelijke aansprakelijkheid van beide partijen.

Art. 18

Dit artikel regelt de gevolgen van een eventueel arbeidsongeval en verplicht de begunstigde instellingen ertoe daartegen bij een particuliere verzekeringsmaatschappij een verzekering aan te gaan. Voor de uitvoering van dit beginsel zij verwezen naar de bepalingen inzake arbeidsongevallen van werknemers.

Art. 19

De sociale rechten die de vrijwilliger genoot alvorens hij zijn burgerschapsdienst aanvatte, blijven tijdens de uitvoering van deze laatste onverkort behouden. Dat is met name het geval voor de rechten die worden toegekend krachtens de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum of voor de kinderbijslag, zoals die wordt geregeld bij de samengeordende wetten van 1939 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders.

Wat de tijdens de dienst toegekende vergoedingen betreft, worden de vrijwilliger twee mogelijkheden geboden: ofwel behoudt hij de subsidies of uitkeringen waarop hij recht had vóór het verrichten van zijn dienst, ofwel ziet hij van deze laatste af en geniet hij een vergoeding die gelijk is aan het bestaansminimum.

Art. 20

Artikel 20 stelt de vrijwilliger in staat de duur van zijn dienst te laten meetellen als wachttijd in het kader van de werkloosheidsreglementering. De jonge vrijwilliger die zijn dienst verricht, mag immers niet worden benadeeld ten opzichte van degene die hem niet verricht.

Bovendien zijn de jongeren die gemeenschapsdienst verrichten er niet toe verplicht een « passende » stage of dienstbetrekking in de zin van artikel 51, § 1, tweede lid, 3°, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering aan te nemen. Het verrichten van vrijwillige gemeen-

lectivité constitue la preuve que les volontaires sont disposés à être mis au travail au sens de l'article 6 de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence.

Art. 21

L'article 21 insiste sur le fait qu'un service volontaire effectué dans un autre régime linguistique doit être valorisé. Cependant certaines conditions doivent être remplies afin de garantir la qualité du service presté. Le Roi précisera ces deux points.

Art. 22

Cet article règle les conséquences d'une maladie professionnelle éventuelle et prévoit une indemnisation à charge de l'État. Pour la mise en oeuvre de ce principe, on se référera aux dispositions relatives aux maladies professionnelles dans le régime des travailleurs salariés.

Art. 23

L'article 23 dispose que l'accomplissement du service donne droit au bénéfice de la gratuité des transports publics pour les trajets effectués entre le domicile du volontaire et le lieu de service. Parallèlement, comme pour le week-end citoyen, les personnes à mobilité réduite peuvent bénéficier d'un défraiement dont les modalités de calcul sont définies par le Roi.

Art. 24

L'article 24 dispose que toute contestation concernant l'exécution de la présente loi sera portée devant le tribunal de première instance du domicile du volontaire.

A. DU BUS DE WARNAFFE
R. FOURNAUX

schapsdienst geldt als bewijs van de bereidheid van de vrijwilligers om te worden tewerkgesteld in de zin van artikel 6 van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum.

Art. 21

Artikel 21 onderstreept dat bijzondere waarde moet worden gehecht aan een vrijwilligersdienst die in een andere taalregeling wordt verricht. Er moet evenwel aan bepaalde voorwaarden zijn voldaan, opdat de kwaliteit van de geleverde dienst kan worden gewaarborgd. De Koning zal die twee aspecten preciseren.

Art. 22

Dit artikel regelt de gevolgen van een eventuele beroepsziekte en voorziet in een vergoeding ten laste van de Staat. Voor de uitvoering van dit beginsel zij verwezen naar de bepalingen inzake beroepsziekten van werknemers.

Art. 23

Artikel 23 bepaalt dat het verrichten van de dienst recht geeft op gratis openbaar vervoer op het traject tussen de woonplaats van de vrijwilliger en de plaats waar de dienst wordt verricht. Tegelijk kunnen aan de personen wier mobiliteit beperkt is, net als voor het «week-end citoyen», de kosten worden terugbetaald. De Koning bepaalt de nadere regels voor de berekening van die kosten.

Art. 24

Artikel 24 bepaalt dat elk geschil betreffende de uitvoering van deze wet voor de rechtbank van eerste aanleg van de woonplaats van de vrijwilliger wordt gebracht.

PROPOSITION DE LOI

CHAPITRE Ier

Disposition générale

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

CHAPITRE II

La commission de l'éducation à la citoyenneté

Art. 2

Une commission de l'éducation à la citoyenneté ci-après dénommée « la commission », chargée d'organiser le service citoyen volontaire, est créée au sein du ministère de l'Intérieur.

Art. 3

La commission est composée paritairement, d'une part, de représentants de l'État fédéral, des Régions, des Communautés et des communes et, d'autre part, de représentants du monde associatif et du secteur privé. Ceux-ci seront désignés par les salariés ainsi que par leurs responsables dans les termes et délais prévus par le Roi.

Dans un rapport annuel, la commission devra répondre aux critiques et observations formulées sous forme d'avis par le Conseil de la jeunesse des différentes communautés linguistiques.

Art. 4

La commission est chargée notamment :

- a) d'octroyer l'agrément aux organismes d'accueil;
- b) de diffuser de l'information et des offres de service citoyen volontaire;
- c) d'établir des listes d'inscriptions des volontaires pour le service citoyen;
- d) de récolter les offres de service citoyen volontaire émises par les différentes institutions et organisations;

WETSVOORSTEL

HOOFDSTUK I

Algemene bepaling

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK II

De commissie voor de burgerschapseducatie

Art. 2

Bij het ministerie van Binnenlandse Zaken wordt een commissie voor de burgerschapseducatie opgericht, hierna «de commissie» genaamd, die ermee wordt belast de vrijwillige burgerschapsdienst te regelen.

Art. 3

De commissie is paritair samengesteld uit vertegenwoordigers van de federale overheid, de gewesten, de gemeenschappen en de gemeenten enerzijds, en uit vertegenwoordigers van het verenigingsleven en de particuliere sector anderzijds. Die worden aangewezen door de loontrekkenden, alsook door hun hiërarchische meerderen, overeenkomstig de voorwaarden en binnen de termijnen als bepaald bij de Koning.

In een jaarverslag moet de commissie een antwoord geven op de kritiek en de opmerkingen die de Jeugdraden van de respectieve taalgemeenschappen in de vorm van een advies hebben geformuleerd.

Art. 4

De commissie heeft met name tot taak:

- a) een erkenning te verlenen aan de ontvangende instellingen;
- b) informatie en aanbiedingen in verband met de vrijwillige burgerschapsdienst te verspreiden;
- c) lijsten van de voor de burgerschapsdienst ingeschreven vrijwilligers op te stellen;
- d) de aanbiedingen van de verschillende instellingen en organisaties in verband met de vrijwillige burgerschapsdienst in ontvangst te nemen;

e) de veiller au respect de l'article 11;

f) d'indemniser les volontaires du service citoyen;

g) d'assouplir certains critères si elle le juge nécessaire.

Art. 5

L'État fédéral, les Régions, les Communautés et les communes participent au financement de la commission en fonction du nombre de projets qui relèvent de leurs compétences respectives et selon un montant déterminé par le Roi.

CHAPITRE III

Le service citoyen volontaire

Art. 6

Le service citoyen volontaire peut être effectué au profit de la collectivité dans un but désintéressé par toute personne âgée de 18 à 30 ans domiciliée en Belgique.

Le Roi peut étendre cette possibilité à d'autres catégories de personnes indépendamment de leur âge.

Art. 7

Le service citoyen volontaire a une durée de 3 à 12 mois selon les demandes des organismes d'accueil agréés.

Le service citoyen volontaire peut être renouvelé, immédiatement après l'échéance du premier contrat ou ultérieurement, à condition que la durée totale de l'engagement du volontaire ne puisse pas dépasser 12 mois. Toutefois, le Roi conserve la possibilité d'étendre cette durée maximale autorisée.

Art. 8

Le service citoyen volontaire doit être effectué dans l'un des domaines suivants :

a) sécurité et protection civile;

b) santé, action sociale, cohésion sociale et solidarité;

c) culture et éducation;

d) environnement et qualité de la vie;

e) toe te zien op de naleving van artikel 11;

f) een vergoeding uit te keren aan wie vrijwillig een burgerschapsdienst verricht;

g) bepaalde criteria te versoepelen zo zij dat noodzakelijk acht.

Art. 5

De federale Staat, de gewesten, de gemeenschappen en de gemeenten dragen bij in de financiering van de commissie naar gelang van het aantal projecten die tot hun respectieve bevoegdheden behoren en volgens een door de Koning vastgesteld bedrag.

HOOFDSTUK III

De vrijwillige burgerschapsdienst

Art. 6

De vrijwillige burgerschapsdienst mag belangeloos worden verricht ten behoeve van de gemeenschap door iedere persoon tussen 18 en 30 jaar die in België gedomicilieerd is.

De Koning kan die mogelijkheid uitbreiden tot andere categorieën van personen, ongeacht hun leeftijd.

Art. 7

De vrijwillige burgerschapsdienst heeft een duur van 3 tot 12 maanden naar gelang van de vragen van de erkende begunstigde instellingen.

De vrijwillige burgerschapsdienst kan worden hernieuwd onmiddellijk na afloop van de eerste overeenkomst of naderhand, op voorwaarde dat de totale duur van het dienstverband van de vrijwilliger niet meer dan 12 maanden bedraagt. De Koning kan die maximum toegestane duur echter verlengen.

Art. 8

De vrijwillige burgerschapsdienst moet worden verricht op een van de volgende domeinen :

a) veiligheid en civiele bescherming;

b) gezondheid, sociale actie, sociale cohesie en solidariteit;

c) cultuur en opvoeding;

d) milieu en levenskwaliteit;

e) au sein de la défense nationale ainsi qu'en dehors des frontières (coopération au développement), aux conditions définies par le Roi.

Art. 9

Les organismes qui souhaitent accueillir des volontaires dans le cadre du service citoyen doivent être agréés par la commission.

Art. 10

Les conditions d'agrément sont les suivantes :

a) les organismes d'accueil doivent avoir pour objet la réalisation de tâches d'intérêt général dans l'un des domaines visés à l'article 8;

b) les organismes d'accueil doivent pouvoir disposer d'un personnel suffisant pour assurer un encadrement permanent aux volontaires.

Art. 11

Les activités offertes aux volontaires ne doivent correspondre ni à des emplois permanents régis par les statuts de la fonction publique, ni à des emplois nécessaires au fonctionnement normal de l'organisme d'accueil et pouvant être pourvus par des salariés sous contrat de travail.

Le Roi définira les critères permettant de déterminer une concurrence éventuelle

Art. 12

Les personnes désignées conformément à l'article 6 peuvent faire acte de candidature pour un service citoyen volontaire auprès de la commission en précisant le domaine dans lequel elles souhaitent l'effectuer.

Elles peuvent également proposer à la commission une initiative personnelle réalisée en commun avec une association ou une institution et respectant les conditions d'agrément déterminées à l'article 10.

Art. 13

La commission acceptera les souhaits exprimés dans les candidatures des volontaires en fonction du nombre d'activités offertes par les organismes d'accueil agréés et de la capacité du demandeur à les effectuer.

e) binnen de landsverdediging alsmede buiten de grenzen (ontwikkelingssamenwerking), volgens de door de Koning bepaalde voorwaarden.

Art. 9

De instellingen die vrijwilligers in dienst willen nemen in het kader van de burgerschapsdienst moeten door de commissie worden erkend.

Art. 10

De erkenningsvoorwaarden zijn de volgende :

a) het doel van de begunstigde instellingen moet erin bestaan taken van algemeen nut te verrichten op een van de in artikel 8 bedoelde domeinen;

b) de begunstigde instellingen moeten kunnen beschikken over voldoende personeel om een permanente begeleiding van de vrijwilligers te waarborgen.

Art. 11

De aan de vrijwilligers aangeboden activiteiten mogen niet overeenstemmen met vaste betrekkingen die vallen onder het ambtenarenstatuut, noch met betrekkingen die nodig zijn voor de normale werking van de begunstigde instelling en die kunnen worden bekleed door werknemers met een arbeidsovereenkomst.

De Koning stelt de criteria vast die het mogelijk maken een eventuele mededinging te bepalen.

Art. 12

De overeenkomstig artikel 16 aangewezen personen mogen hun kandidatuur voor een vrijwillige burgerschapsdienst indienen bij de commissie en preciseren op welk domein ze die wensen te verrichten.

Ze mogen tevens aan de commissie een persoonlijk initiatief voorstellen dat ze hebben uitgewerkt samen met een vereniging of een instelling met inachtneming van de in artikel 10 vastgestelde erkenningsvoorwaarden.

Art. 13

De commissie wiligt de in de kandidatuur van de vrijwilligers geuite wensen in naar gelang van het aantal activiteiten die door de erkende begunstigde instellingen worden aangeboden en van de bekwaamheid van de aanvrager om ze te verrichten.

CHAPITRE IV

Le contrat de service citoyen volontaire

Art. 14

Le volontariat fait l'objet d'un accord écrit entre le volontaire, l'organisme d'accueil et la commission. Le Roi fixera les mentions devant être obligatoirement comprises dans ce contrat.

La conclusion du contrat entraîne l'obligation pour l'organisme d'accueil de verser à l'État la somme de 5 000 francs par volontaire et par mois, et ce durant toute sa durée.

Art. 15

La durée hebdomadaire du temps de travail devant être effectuée par le volontaire résulte d'une concertation entre le volontaire et l'organisme avec un minimum de 28 heures par semaine.

Art. 16

Le volontaire ou l'organisme d'accueil peuvent résilier unilatéralement le contrat moyennant un préavis de 7 jours. Toutefois, le contrat peut prévoir un préavis plus long moyennant approbation par la commission.

Art. 17

L'organisme d'accueil contracte une assurance couvrant la responsabilité civile de l'organisme, d'une part, et des volontaires, d'autre part. Aux termes de ladite assurance, l'organisme et le volontaire sont considérés comme tiers entre eux.

Art. 18

L'organisme d'accueil conclut, auprès d'une société d'assurances à primes fixes agréée ou auprès d'une caisse commune d'assurance agréée, une police qui garantit aux volontaires les mêmes avantages que ceux qui sont mis à la charge de l'assureur par la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail.

HOOFDSTUK IV

De overeenkomst van vrijwillige burgerschapsdienst

Art. 14

Over het vrijwilligerswerk wordt tussen de vrijwilliger, de begunstigde instelling en de commissie een schriftelijke overeenkomst gesloten. De Koning bepaalt de vermeldingen die verplicht in de overeenkomst moeten worden opgenomen.

De overeenkomst brengt voor de begunstigde instelling de verplichting mee om gedurende de hele duur ervan per vrijwilliger en per maand het bedrag van 5 000 frank aan de Staat te storten.

Art. 15

De dagelijkse werktijd die door de vrijwilliger moet worden verricht is het resultaat van overleg tussen de vrijwilliger en de instelling, met een minimum van 28 uur per week.

Art. 16

De vrijwilliger of de begunstigde instelling kan eenzijdig de overeenkomst opzeggen, mits ze een opzeggingstermijn van 7 dagen in acht nemen. De overeenkomst kan evenwel in een langere opzeggingstermijn voorzien, mits de commissie daaraan haar goedkeuring hecht.

Art. 17

De begunstigde instelling gaat een verzekering aan die de wettelijke aansprakelijkheid dekt van zowel de instelling als de vrijwilligers. Overeenkomstig die verzekering worden de instelling en de vrijwilliger tegenover elkaar als derden beschouwd.

Art. 18

De begunstigde instelling sluit met een erkende maatschappij voor verzekeringen tegen vaste premies of met een erkende gemeenschappelijke verzekeringskas een polis die aan de vrijwilligers dezelfde voordelen garandeert als die welke de wet van 10 april 1971 betreffende de arbeidsongevallen ten laste van de verzekeraar legt.

CHAPITRE V

Statut social et financier du volontaire

Art. 19

L'accomplissement du service citoyen volontaire ne fait perdre en tant que tel aucun des droits sociaux dont jouissait le volontaire avant l'accomplissement du service citoyen.

L'accomplissement du service citoyen volontaire donne droit à une indemnité équivalente au minimum de moyens d'existence, à la condition que le volontaire renonce à percevoir tout subside ou allocation auxquels il avait droit avant l'accomplissement du service citoyen volontaire. Cette indemnité est prise en charge par la commission.

Art. 20

Les journées de service accomplies dans le cadre du service citoyen volontaire sont prises en compte pour l'accomplissement du stage visé à l'article 36, § 1er, 4°, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage.

Pendant la durée du service citoyen volontaire, les volontaires ne sont pas tenus d'accepter un emploi convenable au sens de l'article 51, § 1er, alinéa 2, 3°, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 précité.

Art. 21

Le Roi déterminera dans quelles conditions un service citoyen volontaire peut être effectué dans un autre régime linguistique et de quelle manière une telle initiative sera valorisée.

Art. 22

La réparation des dommages résultant d'une maladie professionnelle est due, aux conditions déterminées par le Roi, aux volontaires victimes d'une maladie professionnelle au sens des lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970, lorsque pendant et par la nature de leur service, ils ont été exposés au risque de celle-ci.

HOOFDSTUK V

Sociaal en geldelijk statuut van de vrijwilliger

Art. 19

Het verrichten van de vrijwillige burgerschapsdienst doet als dusdanig de vrijwilliger geen enkel sociaal recht verliezen dat hij vóór het verrichten van die dienst genoot.

Het verrichten van de vrijwillige burgerschapsdienst geeft recht op een vergoeding die gelijk is aan het bestaansminimum, op voorwaarde dat de vrijwilliger afziet van elke subsidie of uitkering waarop hij vóór het verrichten van de vrijwillige burgerschapsdienst recht had. De bedoelde vergoeding is ten laste van de commissie.

Art. 20

De dagen arbeid verricht in het raam van de vrijwillige burgerschapsdienst komen in aanmerking voor het berekenen van de wachttijd bedoeld in artikel 36, § 1, 4°, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering.

Tijdens de duur van de vrijwillige burgerschapsdienst zijn de vrijwilligers niet verplicht een passende dienstbetrekking aan te nemen in de zin van artikel 51, § 1, tweede lid, 3°, van voormeld koninklijk besluit van 25 november 1991.

Art. 21

De Koning bepaalt onder welke voorwaarden een vrijwillige burgerschapsdienst in een andere taalregeling kan worden verricht en op welke manier met een dergelijk initiatief rekening wordt gehouden.

Art. 22

De vergoeding van de schade als gevolg van een beroepsziekte is, onder de door de Koning bepaalde voorwaarden, verschuldigd aan de vrijwilligers die lijden aan een beroepsziekte in de zin van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970, wanneer zij tijdens het verrichten van gemeenschapsdienst en door de aard ervan blootgesteld zijn aan de risico's van die ziekte.

Art. 23

L'accomplissement du service citoyen volontaire donne droit à la gratuité des transports publics pour les trajets entre le domicile du volontaire et le lieu de service.

Le Roi définit les modalités du calcul du défraiement qui est accordé aux personnes à mobilité réduite.

Art. 24

Le tribunal de première instance du domicile du volontaire connaît des contestations relatives à l'exécution de la loi portant organisation d'un service volontaire des jeunes.

19 avril 1999

A. DU BUS DE WARNAFFE
R. FOURNAUX

Art. 23

Het verrichten van de vrijwillige burgerschapsdienst geeft recht op gratis openbaar vervoer op het traject tussen de woonplaats van de vrijwilliger en de plaats waar de dienst wordt verricht.

De Koning bepaalt de nadere regels voor de berekening van de kosten die worden terugbetaald aan personen wier mobiliteit beperkt is.

Art. 24

De rechtbank van eerste aanleg van de woonplaats van de vrijwilliger is bevoegd voor de geschillen betreffende de uitvoering van de wet houdende de organisatie van de vrijwillige gemeenschapsdienst van jongeren.

19 april 1999